

عنوان مقاله:

اثر محلول پاشی پاکلوبوترازول در سطوح مختلف نیتروژن بر عملکرد و کیفیت دانه سویرگندم

محل انتشار:

مجله پژوهش های به زراعی، دوره 14، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

شمایل سالمی پاریزی - گروه زراعت

محمدنبی ایلکابی - گروه زراعت

فرزاد پاک نژاد - گروه زراعت

فیاض آقاییاری - گروه زراعت

مهدی صادقی شعاع - موسسه تحقیقات

خلاصه مقاله:

پاکلوبوترازول یک تنظیم کننده رشد گیاهی است که موجب کاهش جیبرلین در گیاه می شود. در این پژوهش به بررسی اثر محلول پاشی پاکلوبوترازول و نیتروژن بر عملکرد و کیفیت دانه هیبرید سویرگندم در منطقه کرج، بر اساس طرحی به صورت کرت های خرد شده در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در سال زراعی ۹۷-۱۳۹۶ پرداخته شد. عامل اصلی در این آزمایش سه سطح مختلف نیتروژن (۶۰، ۱۰۵ و ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار) از منبع اوره و عامل دوم دو سطح پاکلوبوترازول (صفر و ۲۰۰ میلی گرم بر لیتر) بود. نتایج نشان داد که کاربرد پاکلوبوترازول موجب افزایش عملکرد دانه و کیفیت دانه گندم شد و با افزایش مقدار نیتروژن عملکرد، اجزای عملکرد و کیفیت دانه گندم افزایش یافت. بیشترین مقدار عملکرد دانه ۰۵/۱۴ تن در هکتار، تعداد دانه در سنبله ۳۵/۸۹ دانه، شاخص برداشت ۴۱/۴۳ درصد و پروتئین دانه ۴۴/۱۲ درصد مربوط به اثرات متقابل ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن و کاربرد پاکلوبوترازول بود. بنابراین به منظور افزایش عملکرد و کیفیت دانه گندم مصرف پاکلوبوترازول به همراه نیتروژن ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار قابل توصیه است.

کلمات کلیدی:

پاکلوبوترازول، پروتئین دانه، سویرگندم، عملکرد بیولوژیک، نیتروژن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1767928>

